

overvæltet, skulle man sige til den branche: O.k., så får I pengene. Og så skulle man ikke tælle de enkelte fisk så nøje.

Den praksis kan vi ikke tilslutte os. Vi ønsker en restriktiv praksis, hvor man kræver en bevisførelse af den enkelte virksomhed; det var jo sådan set en fuld opbakning, så skatteministeren kan rolig se glad ud.

Frank Aaen (EL):

Jeg lovede i tirsdags Fremskridtspartiet, at vi ville støtte forslaget om, at der skulle være retfærdighed på dette område, og jeg må sige, at med det, vi efterfølgende har læst og hørt, er vi af den overbevisning, at der i dag er god mulighed for retfærdighed på området. Der er ingen grund til, at vi fra Folketingets side griber ind. Det er muligt, at der kan findes enkelte eksempler på træg behandling, men dem må man så løse i de almindelige systemer og ikke ved, at vi her laver en beslutning.

Så vil jeg i øvrigt sige om hele denne her sag omkring ambien, at jeg synes, dansk erhvervsliv meget bredt faktisk opfører sig uanstændigt. Det var en afgiftsændring, der over en bred kam gav erhvervslivet en kæmpemæssig konkurrencefordel, og den gav også i mange erhverv en merindtjening, og så deltager man alligevel i sådan et kæmpe hylekor for at få tømt nogle milliarder ud af statskassen. Det synes jeg simpelt hen er urimeligt.

Men vi har altså tillid til, at tingene kører på den måde, de skal, og jeg kan i øvrigt give min tilslutning til, at skattevæsenet ikke udbetaler en krone mere end højst nødvendigt.

Poul Nødgaard (DF):

Selv om nogle har vendt sig imod forslaget, så tror jeg sådan set – det er i hvert fald min opfattelse – at de fleste formentlig inklusive skatteministeren er indstillet på, at de, der uretmæssigt har betalt en ambiafgift, skal have den tilbage.

Når man læser i Fremskridtspartiets forslag, står der jo også, at de virksomheder, der har indopereret ambiafgiften og fået den betalt i et andet led, selvfølgelig ikke er berettiget til at kunne få den tilbage, medmindre de kan bevise en hel masse forskelligt, men lad det ligge.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge skatteministeren, og hvis der ikke kan svares på det på stående fod så måske gennem en besvarelse til Skatteudvalget, om, hvor mange sager man har liggende uekspereret dér, hvor de nu ligger.

Og hvilke tidsmargener ligger der for at få sagerne ekspereret? For det, som det drejer sig om også i relation til det forrige forslag, vi havde, er jo, at de virksomheder, der har rejst kravene, skal have en rimelig og ordentlig behandling. Enten skal de have svar, hvori der står, at de af de og de grunde ikke kan få det, eller også at de kan få det, fordi de nu opfylder de og de bestemmelser, sådan som der også lægges op til her i forslaget.

Det, som jeg tror vi alle sammen må være optaget af i et retssamfund – som jeg trods alt stadig væk på mange områder synes at det danske en stund endnu da i hvert fald er – er, at det bliver sådan, at vi kører lige efter bogen.

Så forstår jeg ligesom på de indlæg, der har været, at der er sager, der har ligget i utrolig lang tid, og hvis det er rigtig forstået, så kunne jeg da godt tænke mig at spørge landets skatteministeren, om der ikke var mulighed for, at ministeren kunne medvirke til, at sagerne blev fremskyndet. Vi ved jo alle sammen, at hvis man har en i gåseøjne »sag« kørende af den ene eller den anden art, så venter man jo faktisk daglig på det brev, der skal dumpe ind af brevsprækken, som afgør ens eventuelle udestående og i det her tilfælde altså vedrørende ambiafgiften.

Umiddelbart er vi altså positive over for, at der bliver sat skik på de her ting, så vi én gang for alle kan få rettet den fatale fejl, der blev begået i 1987. Der må man så i den forbindelse sige, at går vi tilbage i Folketingets forhandlinger, og nu skal jeg så også rose mit tidligere parti, så var det sådan set dem, der dengang man indførte ambiafgiften, påpegede: Lad være med det; den holder ikke! Man kørte så alligevel på det i fem år. Det er historie, men det er alligevel rart at få det noteret ind i bøgerne; historien skal trods alt også frem i dagens lys.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hr. Nødgaard stillede mig et par konkrete spørgsmål, og det, jeg kan sige, er, at der i øjeblikket ud af de indtil nu 11.100 rejste sager verserer 1.900 sager, som ikke er afsluttet. De 1.900 sager er under behandling, og skattemyndighederne er instrueret om at få dem afsluttet inden den 1. juni 1997. Planen er altså den, at de 1.900 sager skal afvikles meget hurtigt. Det er noget, som jeg fuldt ud støtter.

Jeg er enig med hr. Nødgaard i, at det ikke skal præges af langsom og uoverskuelig sagsbehandling, og det er også derfor, vi er meget negative over for at skulle udskyde fristen endnu et år og lave